

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/841/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813200906
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813200906.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z. K. B., s.r.o., J.: XX XXX XXX, so sídlom A., W. č. 5, zastúpeného P. kanceláriou C. K., s.r.o., so sídlom A., W. č. 5, proti odporcovi Q. K., bytom S., V. č. XX/X, zastúpeného advokátom JUDr. P. E., so sídlom R., J. K. č. X/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu D. na ochranu občana spotrebiteľa S., J.: XX XXX XXX, so sídlom W., N. R.. 5, zastúpeného advokátom Q.. P. E., so sídlom R., J. K. č. X/A, o zaplatenie 750,70 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. septembra 2013, č.k. 13C/36/2013-76 takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania - trov právneho zastúpenia vo výške 16,11 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. P. E., advokáta, č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX, do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 118,52 eur na účet právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka JUDr. P. E., advokáta, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku navrhovateľovi v sume 38,37 eur s tým, že vrátenie súdneho poplatku vykoná Daňový úrad Bratislava po právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Prievidza dňa 23.01.2013 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 750,70 eur, s úrokom z omeškania v sume 103,23 eur, s 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 750,70 eur od 25.05.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podaním zo dňa 13.03.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa S., J.: XX XXX XXX, N. R.. 5, W.. Y. súd Prievidza platobným rozkazom zo dňa 27.05.2013 č. k. 12Ro/15/2013-34 uložil odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 750,70 eur, úrok z omeškania vo výške 103,23 eur, úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 750,70 eur od 25.05.2012 do zaplatenia a na účet právneho zástupcu navrhovateľa nahradil trovy právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur a ostatné trovy konania vo výške 45,- eur, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Následne vedľajší účastník na strane odporcu podaním zo dňa 06.05.2013 vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatneného nároku a žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť. Dňa 05.06.2013 podal spoločný právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka proti predmetnému platobnému rozkazu odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania navrhovateľom uplatňovaného nároku. Dňa 30.08.2013 bolo súdu doručené písomné podanie navrhovateľa, ktorým navrhovateľ zoberal svoj návrh v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Keďže navrhovateľ zoberal svoj návrh o zaplatenie 750,70 eur s príslušenstvom v celom rozsahu späť písomným podaním zo dňa 26.08.2013, t. j. ešte pred začatím pojednávania vo veci samej, súd konanie vo veci

podľa § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. zastavil. O trovách odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Navrhovateľ svoj návrh vzal v tomto konaní späť bez toho, aby mu odporca plnil, čoho sa svojim návrhom domáhal, a preto z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, a teda je povinný nahradiť trovy konania odporcu a vedľajšieho účastníka. Právny zástupca vedľajšieho účastníka a zároveň aj právny zástupca odporcu v konaní riadne hájil práva odporcu, vo veci vzniesol námietku premlčania a následne došlo zo strany navrhovateľa k späťvzatiu návrhu. Súd navrhovateľovi uložil nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia podľa § 10 ods. 1, § 13 ods. 2, § 14 ods. 1 a § 15 písm. a), b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov, a to vo výške 118,52 eur (prevzatie a príprava zastúpenia 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur a odpor zo dňa 04.06.2013 51,45 eur + režijný paušál 7,81 eur, t. j. spolu 118,52 eur). Súd považoval za účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia, pri zastupovaní rovnakým právnym zástupcom tak odporcu, ako aj vedľajšieho účastníka, len za jedno prevzatie právneho zastúpenia a rovnako len za jedno podanie na súd, keďže vyjadrenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka je takmer totožné s odporom, ktorý podal právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka proti platobnému rozkazu. Na základe ustanovenia § 11 odsek 3 zákona o súdnych poplatkoch, sa poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania vráti, ak sa návrh vzal späť pred prvým pojednávaním. Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 750,70 eur s príslušenstvom podľa položky 1 písm. a) zákona o súdnych poplatkoch v sume 45,- eur. Nakoľko zobral navrhovateľ svoj návrh vo veci späť ešte pred začatím prvého pojednávania, v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch súd vracia navrhovateľovi súdny poplatok krátený o 6,63 eur, t. j. súdny poplatok v sume 38,37 eur, prostredníctvom príslušného daňového úradu po právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu v časti vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 220 O.s.p. zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,24 eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Zastával názor, že vedľajší účastník, združenie na ochranu spotrebiteľa, musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Samotné združenia majú vo svojich radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa pritom môžu podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co 91/2012. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/03. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhovateľ má za to, že v danom prípade bola namiesto aplikácia § 150 ods. 2 O.s.p., keďže predmetom konania je suma 750,70 eur. Je teda zrejmé, že ide o drobný spor, pričom trovy právneho zastúpenia vo výške 118,52 eur sú značne neprimerané výške žalovanej pohľadávky.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,54 eur. Namietal, že združenie ako právnická osoba, zameraná na ochranu spotrebiteľov, vstúpilo legitímne v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa. Spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania objektívne účelné. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno vo všeobecnosti odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a

to za podmienok ustanovených zákonom. Argumentáciu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí sám z podstaty existencie byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, označil za účelovú, nelogickú, až absurdnú. Uvádza, že vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov a vystupovať proti dodávateľovi na základe princípu „rovnosť zbraní“. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania právnym zástupcom podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci (§ 142 O.s.p.). Ak však súd zastavuje konanie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťuje, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zastavenie konania po späťvzati návrhu, ku ktorému došlo pre správanie odporcu, pričom návrh bol podaný dôvodne, zakladá právo navrhovateľa na náhradu trov zastaveného konania. Dôvodnosť návrhu sa posudzuje procesne. Nerozhoduje, aký by bol výsledok konania, keby nedošlo k späťvzati návrhu, ale to, či odporca splní to, čoho sa navrhovateľ domáha a len preto navrhovateľ vezme návrh späť. Zavinenie navrhovateľa zase môže spočívať v tom, že podal návrh napríklad napriek tomu, že dlh bol splnený a túto skutočnosť nezistil pred podaním návrhu, alebo v tom, že návrh vzal späť bez toho, aby odporkyňa splnila to, čoho sa návrhom domáhal, prípadne z iných dôvodov.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny v sume 750,70eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 30.08.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcovi bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporca splnil to, čoho sa podaným návrhom voči nemu domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu nemožno uprieť právo na náhradu trov konania.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, jeho právny zástupca zastúpenie riadne prevzal a dňa 05.06.2013 doručil súdu odpor, v ktorom právne kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia. V konaní na strane vedľajšieho účastníka odvolací súd nevzhladol ani dôvod na aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ako to v odvolaní navrhol navrhovateľ, nakoľko trovy konania v preskúmvanej veci nie sú neprimerané voči uplatnenej pohľadávke.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,11 eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 118,52 eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom od 01.07.2013, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 16,60 eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 8,30 eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 31.10.2013 + režijný paušál 7,81 eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 16,11 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.